

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét
illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek
és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor
ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten:
Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler
(Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lapon.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 , 50 kr.

Felhívás

a maros-vásárhelyi jogász-egylet tagjaihoz.

Midőn egyeletünk f. év február 8-án tartott rendkívüli közgyűlése a „Székely Hirlap”-nak egyleti közlönyképen áldozatokkal is fenntartását s az egyleti tagok számára való díjmentes szétküldés megszüntetését elhatározta — mélyen érezte, hogy a belpolitikánk átváltoztatására törekvő, reformkérdések, s a mind nagyobb méreket öltő codificationalis mozgalmak áradatában inkább, mint valaha tömörülnünk kell; s hogy hazafias kötelességünknek, egyesülésünk céljának és országrészsünk sajátlagos érdekeinek csak úgy tehetünk eleget, ha a törvényhozás nehéz munkáját teljes erővel előmozdítani igyekszünk, s hogy ennek elérésében egy rövid időközökben megjelenő véleménynyilvánításaink számára mindig szabad tért nyitó saját közlöny hiányasulysan akadályozza.

Igazgató választmányunk pedig mai napon tartott ülésében, midőn az egyleti tagok által fizetendő előfizetési díjt egész évre 2 frtban állította meg: azon czélt tartotta szemel előtt, hogy egyeletünk tagjaira többterhet ne rójjon, mint a mennyi elkerülhetlenül szükséges, és hogy így hazafias kötelességének teljesítését mindenkire nézve könnyűvé tegye.

Tisztelettel hívjuk fel tehát tagtársainkat, hogy — e körülmények tekintetbevételével — egyeletünk közlönyére, mely mint szaklap a királyhágón innen egy is egyedül áll, és most már általában is a jobb vidéki lapok sorába tartozik, s minden kétségen kívül folyvást előre fog haladni: előfizetni méltóztassanak.

A jelen évtől hátralévő háromnegyed évre — ápriltól deczemberig — eső 1 frt 50 kr o. é. előfizetési díj postautóivány mellett, legkésőbb f. év márczius hava 15-ig Ajtai Mihály egyleti pénztárnok urhoz küldendő be, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt magunkat eleve tájékozhatassuk. Szabadjon azonban tisztelt tagtársaink áldozatkészségében bizva, azon reménynek adunk kifejezést, hogy előfizetőink sorában mindnyájuk neveivel találkozni fogunk.

Márczius hó végéig a „Székely Hirlap” egyeletünk tagjai számára ingyen küldetik meg.

A maros-vásárhelyi jogász-egylet igazgató választmányának 1874. február 23-án tartott üléséből.

B. Apór Károly
jogász-egyleti elnök.
Kozma Gyula
titkár.

„Visszapillantás hét évi önkormányzatunkra.”

Ez a címe egy röpiratnak, mely mint a helyi sajtó terméke, a napokban lón olvasás végett kiosztva. Már csak azért is, mert helyi productum, megérdemli, hogy foglalkozunk vele, hogy tüzetesebben ismerjük.

A mint címéből is kitűnik, alkotmányos életünk hét évi multjával foglalkozik, szigorú bírálat alá veszi ez idő alatti újabb alkotásainkat, intézményeinket. Egyéni kritikája ez alkotmányos életünk szindarabjának, melynek hét évi tartama a történelem nagy szinpadán szemünk előtt le-

gördült. Mindnyájan érdeklődő nézői voltunk a lejátszott felvonásoknak; szemünk előtt vig, néha bohózos, de szomorú jeleneteket is láttunk elvonulni; kíváncsian függesztettük szemünket az egyes szereplőkre: meghatott egy-két törhetetlen jellem; utálatlalt fordultunk el a cselszövőkől; nevetésre készítették arcizmainkat a bohócoknak torzalakjai. Láttuk az erényt küzdeni a bűnnel, a cselszövényt a becsület fölő kerülni, a szájkodást a hallgató érdemen diadalt ülni.

E szindarab abban különbözik a közönséges szindaraboktól, hogy mi mindnyájan, a kik nézői voltunk kisebb-nagyobb mértékben a játékok közé is tartoztunk; voltak közöttünk főszereplők; másodrendű szereplők le egészen a kortinához. Abban is különbözik, hogy még nem jutottunk el a szindarab végéhez; jelenleg éppen a csomó a bonyadalom megkötésénél vagyunk, hogy mikép fog az kibontakozni, az ezután következő felvonásoknak van fennhagyva; ez egyedül mi tőlünk függ, mert annak a darabnak nem csak nézői és szereplői, de szerzői is mi vagyunk. Tőlünk függ, hogy az intrikusokat hagyjuk-e diadalra jutni, vagy az igazi jellemeket. Ha meggondolással visszatér szerzői szerepünkre, midőn az utolsó felvonás függőnye legördült, egy kellemes néző játék lesz a darabból, melynek végén a szerelmek egybekelnek, a lakadalomban nézők és szereplők vig tánczra kerekednek. Ha könnyelműséget tanúsítunk: e szindarabból szomorú játék vagy pláne tragoedia lehet, melyben alkotmányosságunk fog gyilkos tör alatt elvérezni.

Hogy a szindarab kedvező kibonyolódást nyerjen, le kell vetkeznünk a könnyelműséget, az önérdék hajhászást: elé kell vennünk józanságunkat, számba kell vennünk ballépéseinket, szóval teljes önismeretre kell jutnunk.

Es mi által juthatnánk egyéb által ily önismeretre, mint az ily meglátoló visszapillantások által!

Őszintén üdvözljük ezért szerzőt, hogy „visszapillantásában” reámutat nem egy tévedt lépésünkre, s éles vonásokkal igyekszik bennünket helyzetünk igaz ismeretére juttatni.

Nem mondjuk, hogy egyet s más nem az egyéni meggyőződés szemüvegével tekintene, azt is megengedjük, hogy talán egy kissé szigorú államférfiaink megítélésében, de annyit bizvást állithatunk, hogy röpiratában nem egy tévedésünkre, alkotásaink nem egy gyenge oldalára mutat reá.

A kevés ivre terjedő röpiratban sok önismeretre szolgálható adat, sok igazság van elmondva, egy kissé keserű porba vegyítve; ugyan, de az orvosságtól nem kérdezzük, hogy keserű-e vagy édes, csak hogy használjon.

— Országgyűlés. A képviselőház 23-iki ülését, nagyobbbrésben, a mi szász polgártársaink vették igénybe. Ez eddig legtöbbször körütekintő népfaj vezérei megunták a prózai élet egyhangú folyását, kalandok után áhítoznak. Pedig tudhatnák, hogy valahányszor a falnak mentek, mindannyiszor megbánták. A költő azon passusa. „non me rebus, sed mihi res submittere conor” ma már csak fordítva alkalmazható. Mai napság a körülmények exigentiáját számba nem vevő nép, akkor bánja meg hóbortját, mikor már késő. Elég az hozzá, a mi „rom nemzetből való” egyik képviselőneknek, Gullnak mult szá-

munkban már említett interpellatiojára felelt Szapári Gyula belügyminister. Beszéde első részében az ügy jogi oldalára reflectálva, világosan kimutatja: hogy a szász universitásnak, az 1848. 7-ik t. cz. és az 1868. 43. t. cz. értelmében, közjogi kérdésekkel foglalkozni nincsen joga. Ezután a szász universitás felterjesztésének modorára tér által, melybőlegyes helyeket, a ház oriás többségének nagy felháborodása közt idézvén, oda nyilatkozik: hogy kötelességének tartotta volna aszóbanj forgó felterjesztést, akkor is visszautasítani, ha illetékes testülettől ered vala, mennyivel inkább midőn oly hatóság tette, mely azon ügyet tanácskozási keretében venni, egyáltalán nem illetékes. Az interpellatio azon pontját illetőleg: hajlandó-e a minister visszavenni rendeletét határozottan kijelentette: „hogy az éppen nincs szándékában.” Az erélyes és méltányos feleletet, a szászokon néhány nemzetiségi képviselőn, s a szélső bal gyász-magyarjain kívül, az egész ház általános és élénk helyeslés között vette tudomásul.

Erdélyi jogi viszonyok.

III.

Az egyes perek felett tett értekezésemnél ugy e részben is bebizonyítam, hogy az állam köteles az urbéri mindennemű per-ke hivatalból bizonyítékkal és sürgős eljárással segédkezni, de ha ezek nem állának is, saját érdeke parancsolja, hogy minden módon és bármely arányban az igazságnak oltalmára legyen, mert különben a magán tulajdon nevétség tárgyává válik, és millióit az urbéri váltság pénz-eknek azon birodalmunk néposztályaira rakja, azon néposztályokat sújtolja terhes fizetésekkel, a melyek erre törvény és jogosan ugy eszélyesen is nem kötelezhetők; és a kiknek már a 2-ik éve megező kenyérök beszerzésére, házias telkeiket kell azidegen elemű uszórás seregénél eladósítani, hogy rövid, alig hónapokra terjedő idő multával házát, gyermekei hajlékát potom árért dobraverjék, és a szerény kézműiparos 5—8 tagu családjával koldulni elne induljon.

Nem tudok meggyőződni azon ujkori kormányzati maximával, hogy adósságnak adósságra halmozásával a valódi tulajdonos birtokának elpergettyőzésével ál democratis elvek mások rovására foganatosításával missionariusoknak erőszakolva magunkat, a midőn első helyen magunkat és azután feltétlen szolgálóinkat, meg ezereit a pálinkabódék vendégeinek boldogítjuk; milliókra menő terheket szabad legyen azon a birodalmat tevő és egyedül összetartó népfajra, melynek érdekében semmitsem tevének, még annyit se, mint Kolozson, hogy a választások mómora elpárolgásáig, bár a sóvárgást felszabadítók. A könnyelműség meghozá adáz gyümölcseit, a bukás kész, de ez elsodorja bizonyosan okozóit is.

Törvényes elvül van kimondva és elfogadva, bár a valóságban létesítve nincs, hogy olesó igazságkiszolgáltatás jótéteményében részesítettünk.

Ezen és minden fennebb elősorolt sarkolatos elvekkel és törvény által biztosított jogokkal teljesen bizonyított, hogy az erdélyi minden rendű levéltáraknak a magán tulajdont, a fekvőbirtokat s ezeknek minden járulékait tárgyzó legkisebb részei is országrészsünkől ropant ugy az államot, valamint az egyes birtokosokot naponta sújtoló kár ok nélküli fizetések, és tizszeres perköltségek, meg a bíróságok hátráltatása nélkül országrészsünkől ki nem vibetők, s a melyek kivitetek, azonnal ide visszahozandók, s mind addig egyáltalában itt tartandók, mind a perlekedő földbirtokosok költség- és fizetésmentes használatára adandók; beszüntetettéven egyidejűleg, minden ezen törvény biztosította joggal az 1872-iki éven kezdőleg kijött és czéltalannak bizonyult törvények és rendel-

kezesek, mert minden birodalomba a polgárok jóllététől függ az állam jólléte, s a czéltalanok és költséget okozó rendeletek a birodalom élőkáját, a megelégedést vágják ki. Mondhatnák irányadó körök, úgy a kincstári kezelők, hogy tán későn jön a felszólalás, de nem igazolható a mentség is; már a múlt 1872-ik év január havába a „Koloszvár Közlöny“ kormánylap hasábjain terjedelmesen és káros gyakorlatból merítetten, valamint törvények által indokoltan megírák elég tárgyilagosan úgy a május 6-iki 1872-beli igazságügyminiszteri rendelet, valamint a még csak czéltaváé volt az országunkbeli levéltárak Buda-Pestre való általános felvitelök feletti aggályaimat és nézetemet. Tudom, hogy a képviselőházba épen a levéltárak feletti tanácskozások alkalmával Erdélybe betemertett követ és Erdélybe született, és viszonyokat itt tanulmányozott követ, eszmét cseréltek iratásaim és indokai felett, ha nem okultak, s a kárt okozott rendelkezés fogyanosított sok részbe, nem az erdélyi birtokosokon és nem a téves rendeletek nyomása alatt sohajtozó bírakon mult a fellépés, mert a fennebbiek szerint megtörtént, hanem azon testületen és rendelkezőn, a kik a környülmények, a viszonyok és mindennapi szükség előleges vizsgálata, [felismerése és megfontolása nélkül], a milliókban kárt okozó rendelkezéseket kiadták és felszólalásom után is, fogyanosításukat ezeknek felszólamlás és orvoslás eszközölése nélkül elnézték.

Most a nagy tekintetű a birodalom népei bizalmával és reményével megtízszított 21-es képviselőházi bizottság bölcsességétől függ módokat találni, folyamában is a téves intézkedéseket megakasztani, és ezáltal országgrészünk egyes birtokosainak és a per folytatónak törvényes és természetes igazságot szolgáltatva, a birodalom pénztárát, törvényellenesen reánehézüld milliókra mehető fizetésekől megóvni.

A kincstárt e részben és országgrészünk birtokosait a tagosítási, birtokrendezési és ezzel összekötött, de egy mástól mind külön választott mozzanatok tárgyzó és illető hiányos rendelkezések eddigi eredményéről és a lehető reformokról a következőzendő folytatólagos cikksorozatba szólunk.

Párai V. Elek.

Az örökösödési eljárást szabályozó törvényjavaslatot illetőleg annyi szakférfiu után valami újat mondani kép telenség. Azonban legyen szabad igénytelen nézetemnek kifejezést adni.

A kik a kötelező hagyatékijelarást ellenzik — azok nem akarnak nyílt bevallást tenni arról: hogy az örökösödési eljárás a m. kir. kincstárt illetőleg a jogilletmény behajtása végett kötelezőnek marad mégis.

Az örökösödési eljárásnak nemcsak az a czélja: hogy örökös örökrészéhez mentől tisztábban jusson — hanem az is: hogy a birtokos változásával a jogilleték behajtassék. — Ezt kár nyíltan ki nem fejezni, — egyes törekvés mellett lehet csak az életben felmerülhető körülményeket kiegyenlíteni, főleg ott: hol a nagynépesség mellett apróbb birtokosok vannak, s mert különben a tekintélyesek a hagyatéki díj befizetését évekig kikérülhetik.

Vegyünk egy esetet: egy 100 frt értékű belső telek tulajdonosa hat nagykoru gyermeket az országba szét távoztattak, hagy hátra, s egy özvegyet — s a hagyaték 200 frtal van terhelve s az özvegygel közös.

Kötelező eljárás nélkül kire ruháztatik reá a vagyon, s minő eljárással.

Az örökösökre, kiknek némelyike még azt se tudja: hogy atyja meghalt?

Azonban örökösödési eljárásba csak irányelveket vélek szükségesnek alkotgatni, mert minden esetet felölelni nem lehet.

Azt ellenben, hogy bevett és megszokott elvek helyett ellentétes elvek állitassanak fel: károsnak tartom. Ezekből kiindulva nem tartom idvesnek kimondani.

1) hogy az örökös azonnal birtokába veheti örök ségét.

2) Sőt szükségesnek tartom, hogy az örökség el vagy nem fogadása iránt nyilatkozzék — szabadságában maradván a nagykoruaknak, hogy azt feltétlenül is elfogadhassák.

Ki kell mondani, hogy-e hagyatéki díj természeténél fogva a hagyatéki jókon fekszik míg le nem tisztáztatik.

Mindenek mellett kifejezendőnek tartom: hogy az örökös a reá szállott örökséget örökös nyilatkozat beadása előtt és nélkül is eladhatja, — de ez által szerencse szerződés s a vevő e részben az örökös jogaiba lépik.

De már azt, hogy az örökös nyilatkozat után a bizonyítvánnyal ellátott örökös szavatozással ne tartoznék a vevőnek: támogatni pozitív törvényekkel bajos.

Következik a haláleset felvétele s a leltározat iránti szerény nézetem.

V. H.

Mi hír külföldön?

— **Franciaországban**, a bonapártiak, mind inkább előtérbe kezdenek nyomulni. A ki csak birja kezét vagy nyelvét, mind azon dolgozik, hogy Lulu nagykorúságát, mely a jövő hó közepe tájot fog bekövetkezni, valóságos innepélygyé emelje. Közlebről röpiratot bocsátottak világra, melyben a gyermek életéből minden apróság fel van dolgozva, a mit csak a kegyesd poéta meg ragadhatott, fizetett lelkesedése bálványának dicsőítésére. Az egészek az a végkövetkeztetése, hogy egyedül Lulu az, ki mint IV. Napoleon, visszaadhatja Franciaországnak a rendet, hatalmat és dicsőséget.

Az angol kormány. Disraeli elnök klete alatt, meg van allakitva. Tagjai: lord Cairus Richmond herceg, lord Malmesbury, Carnarvon, Gathorne Cross, Ward-Hunt. Legtöbben oly helyeket foglalnak el, melyeket egykoron már birtak volt.

Németországban még mindig a vallásos veszekedések folynak. Bismarck herceg lapja, közlebről a porosz katolikus püspökök körleveléről emlékezve meg egyebek közt, azt mondja: „valóságos ironia, mikor ezek az emberek az államhatóság iránt tiszteletet és engedelmességet hirdetnek miután éveken át arra törekedtek, hogy minden engedelmisséget kiirtsanak. Midőn a püspökök — folytatja tovább a lap — engedelmisséget tanácsolnak az állam kormány iránt s maguk továbbra megmaradnak a törvények iránt való engedetlenségükben, új botrányt és bünt követnek el.“

Rómából távirják egyik német lapnak, hogy a pápa közlebről ismét allocutiót tartott, melyben a német püspökök dicséretében kifogyhatatlan. A kitartás és bátorság példány, képeinek nevezi őket. Ugy látszik, hogy ez a Ledochowsky befogatására nézve akar válasz lenni. Aztán ne kérdezzük Pilátussal: hogy „mi az igazság?“

A helyi takarékpénztár folyó hó 25-én tartotta ötödik üzletévi rendes közgyűlését a trnác-ház nagy termében. Elnöknek t. Székely József ur kéretett föl. A felolvasott jelentésekből, valamint a tényleges kedvező eredményből örömmel győződtek meg, a nagy gyűlés számmal jelen volt tagjai a felöl, hogy ezen takarékpénztár tappintatos vezetés mellett, a lefolyt évben az általános ismervé levő pénzzavarok között is, melyek tagadhatlanul helyi pénzügyainkra is nyomasztottak hatottak: helyét rendeltetésének megfelelőleg betöltött kötelezettségeinek eleget tett, hitelét fenntartotta s a forgalmat folytonosan eszközölni tudta, mi a helyi és vidéki lakóknak ezen nehéz időkben nagy előnyére szolgált.

A gyűlés főbb tárgyai: az igazgatási jelentés, a számvizsgáló, leltározó és jegyzőkönyv vizsgáló bizottságok jelentései, s azoknak nyomán felmerült indítványok tárgyalása; a szabályszerint kilépett választmányi tagok helyébe újak választása, az év végével eszközözendő leltározás — szám és jegyzőkönyv vizsgálatra bizottságok ki nevezése.

A lefolyt évre osztalékul, a 16,192 frt 89 kr tisztított jövedelemből 20% azaz: részvényenként 10 forint állított meg. Az osztalékon felül, a jövő évi osztalék számára fenn maradt 7 ezer forinton felüli összegből, az igazgató választmány ajánlatára jutalmul megszavazott közgyűlés: a pénztárnak, könyvelő és ügyvédnek 100—100 forintot, egy több alkalommal segédkező választmányi tagnak 20 forintot, és az intézeti szolgálóknak 50 forintot.

Azon, a múlt közgyűlésből a választmányhoz véle ményadás végett áttett két indítványt, mely szerint a részvények újabb 50% befizetésével kiegészíttessenek, a választmányi tagok ezentul biztosítékul nem egy, hanem öt részvényt tegyenek be, a választmány ajánlatát

TÁRCZA.

Ernesto Rossi.

Hogyan? hát Buda-Pest fővárosa, mely eddig oly dicséretes léptekkel haladt elő a magyarság terén, egyszerre maga ragadta kezébe a németesítés gyász emlékü lobogóját? Avagy mily varázslat hatotta át fővárosunk intelligens közönségét, hogy elhagyva szerény, de hön szeretett nemzeti tháliánkat, valóságos karavánként önzönlik minden este a nagy német színházba? Tán jobb érzéseink kihaltak szíveinkből, tán elfeledtük édes anyanyelvünket, tán a hálátlauság rut növénye fogamzott meg keblünkben imádott hazánk iránt?... Oh nem! Le a kappallal uraim! A férczművek és silány előadások eddigi színhelyén ma a művészetnek szent temploma emelkedik, — s a helyeket, melyeket eddig a lajhán tulról ide szakadt németek és az idegen szellemű és nyelvű zsidók foglaltak el ma magyarság színe, java tölti be; s mind e nagy változást egyetlen ember, ki magát „egy szerény művészek“ nevezi, okozta; egyetlen ember mondom, mert igaz hogy Rossi egy egész olasz társasággal játszik, de az ő nagysága mellett bár nem tehetségtelen társai, mindannyian elenyésznek s érdemük csak annyi, mint a szép kereté egy Raphael képe körül.

Midőn már a szépnek némi sejtelmével és tudalmával, valaha élt legnagyobb színmű-írónak és emberismerőnek Shakespearenek nagy alkotásait magasztos, alakjait áhitattal olvasám, mindig fölélredt a vágy bennem vajha egykor e fonséges alakokat méltó ábrázolatban láthatnám. S épen ezért félt kíváncsisággal megnéztem, valahányszor tehettem, a mi színészeink kísérleteit; azonban mindannyiszor, hogy úgy mondjam rossz kedvvel tértem haza, mert ha pillanatokra tán el is ragadtak, de azon idealismus és realismusból csodásan alkotott nagyszerűségtől és ma-

gasságtól, melyre az író lángszelleme helyezte alakjait: nagyon messze maradtak el; és különösen egy teljes, harmonikus, egész embert állítani elő, képesek nem valának.

Vágyaim és álmaim e téren beteljesedtek. Megjött a művészek királya: Rossi s megmutatá, hogy mire képes az ember! Az alakok, melyeket a nagy britt költő lángelméje megteremtett, s melyeket a közönséges lények előtt emberföltöttieknek látszó erőkkal ruházott föl, a maguk teljességében és valóságában állítá előnkbe a felvilágított diadalmasan meghódított birneves olasz művész.

Az ő alakjai oly tökéletesek, oly bámulatosak a nagyszerűségben, oly elragadó és oly fonségesek, minők csak nagy szellemek képzeletében teremhettek; s a hatás, melyet nem mondom játéka, de mintegy elbűvölő alakítása által a közönségre gyakorol: leirhatatlan. Csak most értem és hiszem igazán, mit egy nagy művészek s kivált művésznőkről a multból olvashattunk, hogy a mámorittas közönség maga vontá diadalkocsiját.

S mily sokoldalú hősünk tehetsége, arról képzelet lehet kedves olvasomnak, ha elmondom, hogy most a busongó, bölcselkedő, hön szerető, bosszuvágyó dán herceg Hamlet; majd az ábrándozó, kiállhatatlan lánggal égő szerelmes, siron tulig hiv Romeo; aztán a heves véralkotó, féltékeny, őrvjngő és rettenetes Othello; és ismét a 80 éves, ideges, elárult, elhagyott, s tébolyában az ég elemeivel csatázó s a vidék nyomorult bolondjával bölcselkedő Lear király — voltak megdöbbenő nagyságu alkotásai. Bemutatott még egy bámulatos alakot, XI. Lajost, a francia Delavignetől, s bár a darab, melynek hősét képezi, nem valami kiváló is, de az alak méltán foglalhat helyet Rossi dicső alkotásai között. Azonban tovább megyek, bemutatta magát már két vigjátékban: Keannban és Neroban is, és mondják épen oly nagy szerencsével és sikerrel, mint az előbbieken; de én megvallom ama piedestálon, melyet mint tragikus foglal el, oly nagy, és rendkívüli jelenségnek tartom, hogy nem akarom illusi-

omat bántani, sőt vigjátékban, mint közönséges, a mindennapi életből vett alakot is meglátni. Lehet hogy némelyek hibásnak tartják e felfogásomat, — hanem hiába nem tehetek arról, ha izlésem úgy parancsolja.

Megkísértem egy két szóval a hatást nem leírni, de vázolni legalább, melyet e ritka férfi előadása gyakorol a közönségre. Midőn játszik, oly mélységes csönd uralkodik, hogy az elröppent sohajtás is messze hallható; mindenki áhitatosan, és mint egy föltartott lélegzett csüng a művészen s midőn egy-egy jelenetet bevégez, percekig tartó frenetikus tapsra ragadtatik két ezer ember, páholyban és földszint egyaránt s 8-szor 10-szer kívánja látni kedvenczét egymás után; valódi ur a szívfölött s méltán elmondhatja a hajdankor hősével, Caesaral: „Veni, vidi, vici!“

A bölcsök sokat tanácskoznak önmagukkal és sokkal egy létrehozandó világnyelv fölött — ime megvan a valóságban; a művészek szavát alig egytized része érti a közönségből és mégis mindenki tudja érezni, hogy mit tesz, vole él gondol és érez, sőt nemcsak, hogy tudja de vele érez s mintegy egygyé alakul az illetettség által.

A nép tehát nem vetkező le a hazaszeretet ragyogó köntösét, szívéből nem aludt ki a bonfituz lángja csak áldozatot vitt e néhány nap alatt a művészet istennének oltárára, s ez áldozattól mintegy megtisztult, fölmagasztosult lélekkel tér ismét vissza a maga szerény hajlokába. A nép, mely a szépért, nagyért, nemesért, dicsőért így tud lelkesülni: nem halni, nem veszni készülő. A történetek még sok fehér lapja van, melyre egykor a magyar dicsőség fog aranyos batűkkel följegyeztetni s ha most vész és zivatar környez, is majd fölragyog ismét hazánk bajnalcillaga — — úgy legyen!

Deák L.

ezuttal mellőzendőnek határozta a közgyűlés, az első, mint ez idő szerint nem szükséges, a másodikát főként azon okból, mivel a választmányi tagok nem lennének képesek mindnyájan 5 részvényt beszerezni, a tulajdonosok nem lévén hajlandók biztos részvényeiket eladni.

Örömmel említjük meg, hogy a közgyűlés tagjai — ezen kedvező osztalékban való részesedés mellett — reá gondolván az ily intézetek humanistikus irányára is — más hasonló intézetek példájára — jótékonytárgyat is gyakorolt: a jövő évi osztalékra fenn maradt fölöslegről 200 forintot a helyi kisdobó intézet javára, 100 forintot pedig a házi szegények segedelmezésére szavazván meg, a segély kiosztását az igazgató választmányra bízva. Az 1872-ik évi közgyűlés a Gecse-emberszereteti intézet alapítójára gyarapítására szavazott volt meg 200 frtot, ily nemes eljárás bizonyosan csak nevelni fogja az intézet irányában a bizalmat és becsületet.

Vegyes hírek.

Bécsi világkiállítás 1873. magyar királyi-biztosság. Az összes kiállítási tárgyaknak a kiállító urak s illetőleg a vidéki bizottságok részére eszközölt szét-küldésük befejeztével a m. kir. kormánybiztosság azon helyzetbe jutott, hogy tevékenységét legközelebb megszüntetheti; s működési köre egyedül csak az egyes kiállítókkal függőben lévő számadási ügyletek legombolyítására s az esetleges reklamációk elintézésére fog szorítkozni. Minek folytán valamennyi kiállító urak, úgy azok képviselői, valamint mindazok, kik az alólírt biztossággal bármint számadási viszonyban állottak, ezenel felhivatnak, hogy: 1. ha netalán valaki közülök kiállítási tárgyait vagy éppen nem, vagy hiányosan kapta volna vissza, erről — az illető hiányzó tárgyak pontos leírása és az annak idejében való elküldési helynek megnevezése mellett — legkésőbb f. é. márczius 10-ig a m. kir. biztosságot (Bécs, Nordbahnstrasse, 32.) annál bizonyosabban értesítse, mert az ezen időn tudatkozó reklamációk többé el nem fogadtatnak; 2. mindazok, kik kiállított tárgyaikat már megkapták, de a kézhezvételt igazoló térítvényeket még el nem küldték: ezt a fennírt időpontig annál inkább eszközöljék, mert ellenkező esetben a kiállítási tárgyak kézhezjutottaknak fognak tekintetni, s későbbi reklamációk figyelembe nem vehetők; 3. mindazok, kik a kiállítási alap ellen bármint követelésük van, úgy azok is, kik az alap iránt fizetési kötelezettségben állanak: követeléseiket márczius 10-ig annál bizonyosabban érvényesítsék, illetőleg a fizetéseiket eszközöljék, mivel netán később felmerülő igények nem lesznek tekintetbe vehetők, esetleges hátralékok pedig, törv. behajtásuk végett, az illetékes hatóságoknak fognának átadatni. Végül köztudomásra hozatik: hogy a bécsi világkiállítás os. kir. vezérigazgatóságának értesítése szerint a kiállító uraknak a nemzetközi jury által odaítélt érmeik és okmányok kiszolgáltatása csak június vagy július hóban lesz eszközölhető, mert azok elkészítése sok időt s munkát igényel. Bécs, 1874. febr. 20. án. A magy. kir. világkiállítási kormánybiztosság nevében: Németh. kormánybiztos.

Ügyvéd Schopf Adolf, letartóztatott, s jelenleg vizsgálati fogságban van a helyi kir. törvényszéknél.

Csütörtökön este kilencz óra után félrevert harangok zugása lármázta fel a már már lecsendesülő várost. A tűz a malom-utcában volt a korán érkezett segély meggátolta a tovább terjedésben; egy negyed óra alig telt bele, s már teljesen ellett oltva a tűz és a város csöndje helyreállott.

Következő végtárgyalások vannak kitűzve a helyi kir. törvényszéknél a jövő hétre: márczius 7-re: Kardos vagy Seuleán Vaszi ellen veszélyes fenyegetőzés iránti és Gutthárd Anikó ellen lopási bünperek.

Hymen. Boeskor Mihály kir. törvényszéki jegyző pár hét előtt jegyezte el Sántha Károly leányát a kedves Sántha Károlin kisasszonyt. Osszintén örvendünk e viszony-nak, s szerencsét kívánunk e frigyre.

A Transilvania szálloda éttermében a helyi első zenekar vasárnap este zeneestélyt rendez Pongrácz József karmester vezetésével. A helyi első zenekar mióta Pongrácz vezetése alatt működik, figyelemre méltó haladást tett; ohajtjuk, hogy e haladásban ne álljon meg oly hirtelen, mint az eddigi karmesterek alatt.

Leszámolat.

A bécsi világkiállításra felküldött iparospolgárok és segédeknek segedelmezésére begyűlt kegy-adományok, és a begyűlt pénzeknek hová fordításának kimutatása, megbízott gyűjtő bizottmány pénztárnok Szöllősy Sámuel által, polgármester Borosnyai Pál 10 frtot, szabó ipar-testület 25 frtot, helyi műkedvelők szinelőadásából polgármester által 209 frt 98 krt, csizmadia-társulat 50 frtot, az első dalárda adománya polgármester utján 20 frtot, önképző iparos segédegylet adománya 13 frt, kereskedő-társulat 20 frtot, victoria biztosító-társulat Szöllősy Sámuel utján 20 frtot, kordoványos ipar-társulat 5 frtot, M. Székely Károly ur egy ezüst Verein tallér 1 frt 65 krt, kalapos ipar-testület 2 frtot, Szabó ifjuság (segédek) 2 frtot, kerékgyártó ipar-testület 2 frtot, ács ipar-testület 2 frtot, szijgyártó ipar-testület 3 frtot, szent-király-negyedből, Nebesz László és Vég István megbízottak 44 frt 35 krt, Deák Ferencz negyedből Koós János, Komá-

romi biztosok 81 frt 91 krt, szent-miklós-negyedből Lőcsey Imre, Sőfalvi biztosok 29 frt 45 krt. szent-györgy-negyedből 16 frt 17 krt, egy valaki 6 frt 27 krt, takarékpénztári betét uton kamat 6 frt 56 krt, az összes bevétel 570 frt 34 kr, a fennírt czélokra tett kiadások nyugta utalvány szerint, négy iparo-polgárnak és négy segédnek adott segedelmezés 553 frt 34 krt, nyomdába nyomtatási költségek 9 frt, két iparosnak műve elkészítésére segedelmezés 6 frt, az összes kiadás 570 frt 34 kr. M. Váshelyen, 1873. október 20-ikán: Szöllősy Sámuel, gyűjtésre megbízott bizottmány pénztárnoka. Látam és igazolam 1874. február hó 23-án, Borosnyai Pál polgármester, mint bizottmányi elnök.

Dürüczkölő.

Mint a lapok írják az ugynevezett nemzetiségi képviselők készülnek kilépni a magyar parlamentből, hogy lázas álmaikat, melyeket eddig activ folytatott destruktiv irányu működéseikkel elérni nem voltak képesek, passiv maguktartása által valósíthassák meg. Azon hitben ringatják magukat, hogy annyi talentum (!?) kilépése, még nagyobb zavarba fogja sodorni a nélkül is elég külső és belső bajjal küzdő törvényhozásunkat. Az akaratot javukra jegyezzük fel; az eredményre nézve a következő adoma jut eszünkbe. Egyik háromszéki pixidarius atyafi Brassó városában 3 kis véka töröküzát vitt be eladás végett. Igen sokat akarván kapni a kevés gabonáért, az az emberi történet meg atyámfán, hogy áruja nyakán, vagy is inkább szekereán maradt. Ezért támadott — szerinte méltó — boszujában a város végéről így kiáltott vissza — persze hogy csak ő hallotta — hálátlan város, halj hát meg éhen. „Fiat applicatio.“

Egyik román napilap — csak azt nem tudjuk, hogy ha román mikélt lap, s ha lap hogyan román? — a mint nálunk mondják a „Gazette“ „Quousque tandem“ című cikkében rettenetes dolgokat mond el állapataikról. Szerinte „István király birodalmában erőszak és önkény uralkodik igazságszolgáltatás helyett; igazság nincs, de van hűtlenség és gyalázat. A nép szavára nem hallgatnak, Erdély autonomiájának ma már árnyéka sincsen“ stb. stb. A felfortyanás elejét illetőleg, csak arra voltunk kíváncsiak, hogyan beszélne akkor, ha valósággal úgy lenne minden, miként ő írja. Utolsó része az éphézusi két alvót juttatja eszünkbe, kik százados álmakból felébredve, sehogy sem tudtak az új viszonyokhoz fűlni. Az egészre nézve egyebeket mellőzve, csak a kérdéses cikk címét idézzük, hogy „Quousque tandem!“ etc.

Határozati javaslat. Tekintettel, hogy a megerendezést illető törvényjavaslatban a Torda név azon megye részére van fenntartva, melyhez az eddigi Torda város nem fog tartozni; tekintettel, hogy így a város vagy nevét veszti, vagy más testülettel megosztani lesz kénytelen; tekintettel, hogy nevezett város ép úgy irtózik a névtelenségtől, mint a mindennéven nevezendő közösségtől; tekintettel, hogy az ujonnan csinált nevek csak úgy mehetnek át az életbe, csak úgy tarthatnak számot jövődöre, ha az élet teremti, s nem mesterséggel csinálják azokat, ha a jelen pillanat találó ötletében, s nem a tudomány analmas leszámaztatásában találják forrásukat: indítványozzuk, hogy miután az eddig csak baromvásárról híres Tordán a „Kelet“ 40-ik számának még eddig meg nem czáfolt tudósítása szerint, a hal is oly furesa rohamossággal kelt el, neveztessek ezután Halasnak; még pedig a királyhágón tul fekvő Halastól való megkülönböztethetés végett, mert magának is elég sója van, a mi a halhoz oly jól illik, legyen Torda neve ezután Sós-Halas. „In nomine“ ect.

Nyiltér.)*

Quittoljunk az „Erdély“ lyel.

(Vége.)

És igaz ugyan, hogy azt mondtam, de nem üzenet-keppen, miszerint a „Székely Hirlap“ támogatni fogja az „Erdély“ izetlen fotografiáinak megtámadását, és ezt meg is tette; de egy szóval sem mondtam, hogy támogatni fogná a személyeskedést és ráfogást, a miknek Munker ur cikkeket nevezi. A második „Helyi karczola-

*) Az ezen rovat alatt közlöttekért csak a sajtó hatósága előtt vállalunk felelősséget Szerk

tok“ pedig nem is a fotografiák ellen kelt ki, hanem a mint M. ur írja, visszatorlás akart lenni az „Erdély“ 6-ik számának nyiltterében ellene intézett perfid sértegetésre.

Itt tehát az ügy már személyeskedéssé fajult, s ez indokból adatott ki és iratott meg; kár volt tehát más körülményekre reá fogni, és Kerekes urnak is más okok után kémkedni, és azokat — felteszem róla — a Munker ur beleegyezése nélkül, a hirlapi térre hurczolnia, csak azért, mert a „Székely Hirlap“ dürüczkölőjében megjelent talpraesett cikkekre, hol a fotografiák „eszme-szegény, izléstelen, gyöngédtelen handabandák“nak declaraltatnak, nem merészelt felelni, hát, másokat vélt belé vonhatni a crédóba, a kikkel mint elfoglalva lévő fiatalemberekkel könnyebben elbánhatni gondolta; hanem csalódott; felismertük „a hamis tollakat“ és az aláczot mi is letudjuk vonni róla.

Hasonlólag elvétett számítás az „Erdély“ elleni ellenszenvem puhatólása és azon állítás, miszerint én azért akartam meglátni az „Erdély“-t, mert cikkeimet, illetőleg az 52-ik számában megjelent levelemet nem közölte szószerint, hiszen az „Erdély“-re cikkeim nem közléseért épen nem lehet panaszom, és kivált régebbi évfolyamaiban több önálló cikkem: A forintos (novellette); A gonosz gyerek, (Andres regéje.) Egy újdondász naplójából, (melyet minthogy a cikkben az örök vitor és kitűnő humoru Kerekes urról is megemlékeztem, igen előzékeny szerk. megjegyzéssel kísért volt éppen Kerekes ur, mint helyettes szerkesztő) továbbá mehádiai-, segesvári-, nagy-szebeni levelek stb. stb. jelenetek meg, és csak pár hival ezelőtt az 52-ik számban megjelent levelem is Kerekes ur már megelőzőleg szerk. izenetebe tett nyilatkozata szerint köszönettel fogadta és nem ő mondta fel nekem, hanem én mondtam fel neki a munkatársaságot egy, megvalloim igen élesen irt magán levélben, és pedig részint levelem bevezető sorai kihagyása általi elferdítéséért, részint más okokból, melyeket minthogy a magán ügyek hirlap terére hurczolását nem tartom szép eljárásnak, elhallgatok. E levélből azt is megtudhatta Kerekes ur, hogy én cikkeimnek közlését az ő rossz hirtívé vált lapjában, melyet az „Üstökös“ 51-ik számában „szépirodalmi nyomtatott papiros“-nak nevez, soha sem tartottam kegyelemnek, akkor, midőn nekem a „Magyarország és a nagyvilág“, „Hazánk s a külföld“, „Ország-Világ“, „Fővárosi Lapok“, „Reform“, „Kelet“, „Székely Hirlap“, „Nemere“ és több más tekintélyes lapokban jelentek meg plane honorált cikkeim.

Kerekes ur — úgy látszik — bizonyítani akarva, mennyire ildomtalan lapjában a „Helyi fotografia“ rovat elleni boszujának pujka mérgét ide is bekeveri, itt is személyeskedve; pedig én Kerekes urat nem bántottam, én az „Erdély“ rossz irányu fotografiáinak megrovását ajánlottam, részint mert ott és a vidéken is sok helyütt tapasztaltam, hogy nagy visszatetszéssel találkoznak azok és a sajtó is egészen elítéli azt, és az ilyenü cikkeket miatt az egész lapot is. A „Kelet“ irta volt, hogy „van irodalmunknak egy hitvány specialitása, mely országgrésünk szegényére „Erdély“ nevet hord, és melyet nevéért a közönség az irodalom kárára kitart stb.

Azt hiszem nem állok egyedül, a közvélemény és a sajtó is egészen elítélte az „Erdély“ újabb irányát és a „Figyelő“, „Athenum“, „Magyarország és a nagyvilág“ és több tekintélyes lap adott kifejezést azon óhaj-nak, a melyhez én is csatlakozom: vajha a kitűnő örökkel megindult „Társadalom“ című kolozsvári szépirodalmi lap mielőbb leszoritáná a térről, megbuktatná a selejtes „Erdély“-t, mely nem fogva fel irodalmi hivatását, az irodalom szegényére szépirodalmi lapban piszkos polemikkal és kis piaczos idétlen fotografiákkal tömi meg hasábjait! Ez óhajítás, daczára, az hogy az „Erdély“ ígértet, hogy csak az activ előfizetőknek küldi meg lapját, nem tartotta meg, és a lapküldéssel fogja előfizetőit, mégis azt hiszem még ez évben teljesülni fog.

Hogy az „Erdély“ az őszinte óhajom nyilvánítása után még szenvedélyesebben fog piszkolódni, s talán még megijeszteni is megpróbál, elhiszem; sőt tőle azt sem vehetni zokon, ha elkeseredésében még több magán ügyet a hirlapi térre hurczol, és bár az ő részéről ilyenekkel én is egész halmazsal szolgálhatnék, megtartom későbbre, mikor több időm lesz, most nem érek reá tanulmányaim elfoglalnak és különben is ugyan ki nem restellené és ki bírná ki az „Erdély“ lyel a pletyka privilegizált közlönyével a piszkolódás terén a versenyt. Az utolsó szó, mint a kofáké, mégis az övé lenne. Legyen övé, neki hagyom: én részemről kijelentem, hogy ez ügyet befejezettnek tekintem, és többet e tárgyban írni nem fogok. Quitt!

Nagy-Szeben, 1874. február 18-án.

Sándor Kálmán.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. itélő tábla nyilvános ülésében az 1874. márczius 2. án és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő.

I. tanács polg. ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. b. által.

Zall E. s t. Zall K. s t. beitelek, Özv. Gyergyanffy R. az alsó ausztriai leszámítoló társulat Bécsben s t. tulajd. Musce D. Duma B. s t. e. kártérítés, Sava P.

Butilla Gy. e. bér, Ganea Juon, Nicola Sz. e. kártérít
Ehrmann J. Essig J. e. vételár s járuléka, Czoppelt R.
Vittstoch R. s t. e. adósság i. perők.

Ferencz Károly k. t. r. b. által.

Gáspár Anna, Jenca Helena e. egy pincze és egy
raktár, B. Bornemissza Ignác, Száv Juon s t. e. Bosi-
neszk Juon s t. Bosineszk Nicolai hagyat. s t. e. tulajd
Szánthó Márton, Véer Miklós s t. e. zálog váltás, Fe-
hérvári Károly, Kozma György e. egy ház és telek, Er-
csei Károly, Kelemen Károly e. közös fekvőségek, Gurgy
János, Albert György hagyatéka e. zálogváltás, Bujkán
Péter Csicskó János ellen. 3474 frt 50 krajczár iránti
perők.

Csergedi János k. t. r. b. által.

Fogarasi Volf Mihály, Sterzing ör. kösök és Vach-
spres Mózes e. 200 db arany, Bross János Menning And-
rás s t. e. egy kert végrehajtás alóli kizakítása, Brek-
ner Mihály, Singer György e. tartás felett, Zákel And-
rás, Schnell János e. egy udvar kiadás, Szigyártó And-
rás s társai Bodó Károly e. 113 frt 31 kr, Özv. Maria
Nicolai Comsia s t. Comsiá Comsia hagyatéka e. egy
szántó, Visalum Buzu s t. Furkó János e. fekvők,
Taflea János s t. Taflea Sofia s társai e. fekvők iránti
perők.

Elekes Pál k. t. r. b. által.

Mariutz Adám, Aikler József e. szerződés teljesítése
Both Rózália, Both Mátyásné e. végrendelet érvénytele-
nitése, Lázár Amália, és Ludovika Zsombori Janosné és
Lázár Elek hagyatéka e. igény k. Kolozsvári árvai bi-
zottmány. Züllich István és neje e. 9600 frt, Gy.-fehé-
vári r. cath. káptalan. Daczó Ferencz és János e. végr.
zálogjog. Hersényi Bálint s t. Bakó Ferencz s t. e.
birtok igazítás, Gross János, Nyerges Mihály e. 60 frt.
i. perők.

Dr. Endes Gábor k. t. r. b. által,

Jakab Istvánné, Csomor Mihály e. fekvők átadása
Pap Rózália Lorentiu György e. női tartás, Rácz Petru
Rácz Onicza s t. e. végrendelet érvénytelenítése, He-
vinianu Gyorgye s t. Hevinianu Vaszilika e. örökség.
felosztása, Balla Mihály kiskoru gyermekei, Balla József
s neje e. csereződés, Csoma János s t. Balázs István e.
ulajdon, Buda Adám, Muntzán Klement e. birt. háb. i.
perők.

Déesi Farkas k. t. r. b. által.

Kolozsvári János és Róza, Makrai László e. zálog-
váltás, Nagy Sámuel hagyatéka, Baló József e. 810 frt,
A szamosújvári kiházasító egylet, Báthosi András s t.
e. 50 frt, Fischer Grün Franciska, Rosenstein Bernát e.
1000 frt i. vátpere, Szakmári Ferencz, Murg Tódor e.
egy szőlő hely, Lázár Imre, Lázár Lipót s t. urb. kárp.
i. perők.

Pogány Károly k. t. r. b. által,

Laibovich Jakab, Eröss László és Várad Anna e.
házbér. Schainer Geor, Tekei Alleman Simon e. adóss.
Tekei Müller Sofia, Müller Mihály hagyatéka e. ind. sá-
gok, Dobra Anna, Prati Gyorgye. vizs. hely. Gy.-fehé-
ri Mendel Mihály, Henidgfalvi Hulea Juon e. egy kehes
ló 80 frt, Jenei György Valicek Ferencz e. birt. háb. i.
perők.

Dr. Dózsa Miklós k. t. p. b. által.

Velicska Lajos, Bozeró Antal e. „Corabia“ nevű
kőbánya zár alá tétele, Gál Lajos, Vojka Péter e. 50
frt. Özv. Enyedi Sándorné, özv. Bartha Péterné e. 53
véka tisztabúza, Bálint Ferencz, Simó Péter s t. e. 50
frt s járuléka, Makkai András, Makkai János e. legelő
használat, Marián Vaszi, Marián György e. som. vizsh.
Lapedetoi Simon, Lapedetoi Juon e. som. vizsh. Lupu-
lesku Rózália Schmidt Ferencz e. 40 frt s járul. Buksa
Mária, Frenczongy George s t. e. tulajdon igény, Flórián
Antal, özv. Hercz Kristófné e. 300 frt s járuléka, Kre-
csun Mária, Rum Szándui hagyatéka e. 112 frt s jár.
Reskovich Adám, Lészai Ferencz e. 168 frt s járuléka,
Tamás Dániel, Moricz Mór e. 60 frt tőke s járuléka,
Mocsán Gavrilla, Nagy Dániel e. 4 frt 80 kr s járulék.
Végh Mihály, Rusz György s t. e. bérletből kitelepítés
i. perők.

II. Tanács polgári ügyekben.

Pipos Péter k. t. r. b. által.

Bogdán Moisze, Ballán Juon e. adósság, Nuszba-
her Jakab, Botianu Petru e. adósság, Bence Sándor,
Szabó Tódor István e. kártérítés, Herszák Rácz László
ellen vizs. hely. és kártérítés, Kazacsai Miklós, Balási
Péter ellen kártérítés, Csomortani Ferencz, Márkus József
e. vizs. h. Orbán Elek, Márkus József e. birt. háb. i.
perők.

Petri Ádám k. t. r. b. által.

Moroldó Leonárdó s t. Pláček Gyula e. 47 frt
munkabér, Muntján George s társai Cellerkaut Ignác

e. kártérítés, Heller Jakab, Virág Gergely e. kárt. Ká-
roly József, Pünkösti József e. 129 frt 20 kr Gyönös
Sándor Pap Áron e. 56 frt tartózatlan fizetés, Csia An-
tal Szekeres Mihály s társai e. kártérítés, Todoráti
János, Nagy Pál e. som. vizsh. Vajna László hagyatéka
Albu Mihály e. hasznbér hátr. i. p.

Szolga Miklós k. t. t. b. által.

Kovács J. János Biró László hagyatéka, Ágoston
István és Bereczk Gázi M. e. 2400 frt erdélyi urb. kötv.
átkezelése, Kopolovics Izsák Schia Kacz e. 12 frt s jár-
uléka, Biluska Jakab, Bürger Mihály e. 35 frt s jár-
uléka Csia Jakabné Kolozsi János illetőleg Léczfalva köz-
sége e. zálog visszáadása Modi Pál, András Mihály e.
14 frt 50 kr. i. p.

Illyés Károly k. t. p. b. által.

Goll és társai, Ribiczei Ferencz e. 3000 frt, az
első erdélyi vasut, Bosnyák Antal e. som. vizsh. Frank
Ferencz, Venszky Anton e. som. vizsh. Pállfy Sámuel
Nagy Ignác e. 12 frt, Özv. Marosán Dumitru e. társ.
Birtás Gavrilla e. birt. háb. Gorové Lajos Petru Sándru
e. 106 frt 80 kr, Gorové Lajos, Petru Sándru 160 frt
80 kr, Gorové Lajos Petru Sándru e. 106 frt 80 kr,
Krisán Ignác Olav Juon Catana e. som. vizsh. Dáné
Károly mint Iván Joanovics cég engedményességnek Aradi
Seiler és Cousur Kohn Károly és társai e. 270 frt, Da-
czó Jánosné, Bányai Bogdán és Daczó János e. igény
pere iránt,

III. Tanács bűnügyekben.

Nagy Samu k. t. r. b. által.

Bocskor Sándor s t. bűnügye, Csiki Balázs Bara-
bás s t. testisértés, Zöldközzi Lajos s t. test. sért. Fűr-
leházi Gliga Pantilimon s t. emberölési, Kilyén András
és neje testisértési, Onca Juon és társai súlyos testisért
bűnügye.

Vajda Simon k. t. r. b. által.

Orosz György tolvajsági kihágásos bűnügye, Ka-
dáci Ferencz életbiztonság e. Klus János s társai becs.
sért. Stroján Tódor testi sértési, Kiss Márton közhiva-
tal kötelességei elleni, Kosa Sándor becsület sértési, Nag-
János becsületsértési, Török Gáspár és neje becsületsérti
Takács Károly becsületsértési. Publig Gergely becsület-
sértési, Abrudán György és neje sikkasztási, Keresztes
Ádám becsületsértési. Geraszim Luka tolvajsági, Margi-
neanu Juon becsületsértési, Kozma Kondrád testisértési,
Kovács László becsületsértési Matkovics József tulajdon
biztonság iránti bűnügyök.

Antalfi Gábor k. t. r. b. által.

Stagilla Jakab tolvajság, Szász Györgyné Dávid
Ilona s t. becs. bizt. Giró Szász András becsületsér-
tés, Morár Aninie s társai testi biztonság, Székely Jó-
zsef súlyos testisértés, Szignurián Pétre súlyos testisér-
tés, Jakab Pál és hat társai súlyos testisértés iránti bűn-
ügyök.

Spech Adolf k. t. r. b. által.

Szávu Nicolai testisértés, Zimmermann Mihály be-
csületsértés, Herschfeld Salamonné család, Moldován Ist-
ván tolvajság, Kolumbán Lajosné becsületsértés, George
Ani és társa becsületsértés, Daraghi Béla becsületsértés,
Nagy István s társa becsületsértés, Bugnariu Anna be-
csületsértés, Popp Vaszilika testisértés, Ruffa Nicolai lo-
pás, Popp Gávriss testisértés iránti bűnügyök

Sztoyka Antal k. t. r. b. által.

Burszán Juon testisértés, Fábián János becsület-
sértés, Connert Johán becsületsértés, Kragucz Fike testi-
sértés, Ferencz Karoly becsületsértés, Haragos Kristóf s
t. testisértés, Jakab Sándor s társai testi biztonság, Pop
Juon becsületsértés, Neagói Juon testisértés, Ghicz Du-
mitru, Bouchesa Onu súlyos testisértés, Hirsch Mórész
Neumann lopás, Tokos Mózes gyújtás család, Binder
másként Gunesch János s t. tolvajság iránti bűnügyök.

Gruz István k. t. p. bíró által.

Tőkés M. Sándor súlyos testisértés, Naszodán Va-
szilika emberölésért indított, Ploszkár Gligor súlyos testi-
sértés iránti bűnügyök.

Mégay Ferencz k. t. p. bíró által.

Turcu Juon lui Simion súlyos testisértés, Lásch
Mihály s társai testbiztonság, Boér Sándor testbiztonság,
Gruja Máte közintézkedések elleni kih. Csamás Marin-
eza lui szivu tulajd. biztonság, Pap Tódor becsület-
biztonság, e. kih. Boros Dumitru e. kih. Kovács
Benedek István közintézkedések e. iránti bűnügyök.

Bécsi tőzsdei árkelet.

(Febr. 27)

5% metallique	69.70
5% nemz. államkölesön	74.16
1860. államkötvény	104.28
Bankrészvény	9.70
Hitelrészvény	242 —
London	111.75
Ezüst	15.70
Arany	—
Napoleon arany	89. —
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	75.70
" " " temesi	75. —
" " " erdélyi	74. —
" " " horvát-slavon	75.50

Felelős szerkesztő MENTOVICH FERENC

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője: Kuti Alb

Hirdetmények.

A m.-vásárhelyi határon az ugyneve-
zett Nagyhegy szőlő alatt egymás mel-
lett két hold, — a Kövesdombon ugyan-
csak egymás mellett levő két hold
szántóföld szabad kézből örökáron el-
adó.

Értekezhetni M.-Vásárhelytt, ügy-
véd Soós Józseffel.

(12)

(1—3)

Fölhívás.

A nagy-enyedi ev. ref. főtanoda szőlőibe
50,000 héc nélkül, átmérve vastag végén 1 3/4"
vékony végén 3/4" vastag és 10' hosszú —
csapkaróra van szükség; Enyedre szállítva, ten-
gelyen a gazdatiszti telekre, vasuton az álló-
máshoz. Vallalkozók ajánlataikat e hó végéig
a főtanoda gazdagondnokához adhatják be.

(8)

(3—3)

Meghívás rendes közgyűlésre.

Az erdélyi kereskedelmi és hitelbank t. cz.
részvényesei az 1874. évi márczius 24-én dél-
előtt 11 órakor a bank helyiségében tartandó

negyedik rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívataknak.

Ezen rendes közgyűlés tárgyai:

1. Választmányi jelentés a bank 1873.
évi működéséről.

2. A zárszámadásnak és mérlegnek a szám-
vizsgáló bizottmány jelentésével együtt előter-
jesztése.

3. Az osztalék meghatározása és a választ-
mánynak az 1873. évi számadások terhe alóli
felmentése.

4. A választmány kilépő négy tagja he-
lyett, új tagok választása.

5. Számvizsgáló bizottmány választása az
alapszabályok 42. §. d) pontja értelmében.

6. A részvényesek és a választmány által,
esetleg a közgyűlés elé terjesztendő indítványok
és javaslatok.

Kivonat az alapszabályokból.

49. §. A közgyűlésen személyesen, vagy
meghatalmazottjaik által résztvenni szándékozók,
kötelesek nyolcz nappal a közgyűlés előtt, rész-
vényeiket (illetőleg elismervényeiket) a társa-
ság pénztáránál, innen nyereudó térítvény és
belépti-jegy mellett letenni.

Maros-Vásárhely, 1874. február 17-én

a választmány.

(10)

5—3